

nadpis tohoto § 12 »osoby v domácnosti zaměstnané« není v souladu s předpisem v tomto § obsaženým (srov. výnos min. soc. péče ze dne 21. března 1919, § 12 cit. zák.) a že proto požadavek bydlení v domácnosti zaměstnavatelově není pro zařazení zaměstnanců pod ustanovení § 12 cit. zák. podstatný a že jeho splnění nelze vyžadovati ani u všech zaměstnanců k osobním službám určeným. Jak podle § 12, odst. první cit. zák., tak i podle výnosu min. soc. péče ze dne 21. března 1919 č. j. 4751/III-19 jest pod ustanovením prvního odst. § 12 cit. zák. zejména počítati i řidiče silostrojů sloužících k osobní potřebě zaměstnavatele a jeho zřízců. Výnos ten jest ve shodě se zákonem (§ 12, odst. první), pokud se v jeho vysvětlivkách k § 12 cit. zák. uvádí příkladmo, které osoby jest počítati ke skupinám v § 12, odst. první uvedeným (srv. rozh. č. 12422 Sb. n. s.). Je-li tomu tak, je tím vyvrácena výtka dovolatelova a jest proto také správný závěr odvolacího soudu, že se předpis § 12 cit. zák. vztahuje na žalobce, a jest jen ještě dodati, že jde tu o ustanovení odstavce prvního § 12 cit. zákona.

Čís. 15445.

I. Cudzozemská firma má v Československu sporovou spôsobilosť, ak je zapísaná v cudzozemskom obchodnom registre.

II. Keď sa tuzemská a cudzozemská firma shodly na príslušnosti tuzemského súdu, podrobily sa tým aj tuzemskému právu.

(Rozh. z 25. septembra 1936, Rv III 618/35.)

Podľa prednesu žaloby žalovaná strana, resp. jej právna predchodkyňa (tuzemská firma), zaviazala sa záverkovými listami z 19. augusta a 30. septembra 1919 dodať žalujúcej strane »Ludevít G. a synovia, parná pila a obchod so stavebným a palivovým drevom v S.« (v Maďarsku) 2000 vagónov palivového dreva za pevne ujednanú kúpnu cenu, ktorá mala byť zvýšená o príplatok 400 Kč za každý vagón, ktorý by bol dodaný v dobe od 20. novembra 1919 do 31. januára 1920. Na prípad, že by drevo vôbec nebolo dodané, ujednaná bola v záverkových listoch smluvná pokuta 250 Kč za každý nedodaný vagón. — Žalobou domáhala sa žalujúca strana toho, aby žalovaná strana povinná bola zaplatiť 543.346.71 Kč. V žalobnej sume zahrnovala žalujúca strana tieto položky: 1. smluvnú pokutu za nedodaných 1281 vagónov, 2. sumu, ktorú zaplatila za také — žalovanou stranou fakturované — vagóny, ktoré jej v skutočnosti nedošly, a 3. sumu, ktorú zaplatila titulom príplatku 400 Kč aj za také vagóny, ktoré jej nedošly vo vyššie spomenutej dobe, ale až pozdšie.

Súd I. stolice medzitýmnym rozsudkom vyriekol, že žalobný nárok je svojím základom po práve. O d v o l a c í s ú d rozsudok súdu I. stolice čiastočne zmenil tak, že žalobu dotyčne smluvnej pokuty zamietol, inak rozsudok odvolacieho súdu potvrdil s poukazom na jeho správne dôvody.

N a j v y š š í s ú d dovolacie žiadosti oboch strán zamietol z

d ô v o d o v:

Bezzákladná je dovolacia sťažnosť žalovanej strany, že odvolací súd porušil materiálne právne pravidlo tým, že žalujúcej strane priznal sporovú spôsobilosť.

V Československu cudzinci — pokiaľ ide o práva súkromné — majú vôbec rovnaké práva a povinnosti, ako tuzemci, keď nie je k vzniku týchto práv výslovne potrebné československé štátne občianstvo. Podľa čs. práva k uzavreniu obchodných úkonov nie je potrebné čs. štátne občianstvo a preto cudzozemci môžu uzavierať obchodné úkony na území Československej republiky, ak im toto právo nebolo odňaté v dôsledku retorzie. Obchodníkom, bydlíacim v Maďarsku, toto právo nebolo doteraz odňaté a tak obchodníci, bydlíaci v Maďarsku a majúci maďarské štátne občianstvo, môžu platne uzavierať obchody v Československej republike. Z toho však plynie, že môžu aj sporom uplatniť pred československými súdmi práva, ktoré vyvodzujú z takých obchodných úkonov.

Žalujúca strana tedy má sporovú spôsobilosť aj na území Československej republiky a nezbavuje ju tohoto jej práva okolnosť, že jej firma, to jest meno, pod ktorým prevodzuje svoj obchod a ktorým sa podpisuje (§ 10 obch. zák.), odchyľuje sa od občianskeho mena terajšieho jej jediného majiteľa, predpokladajúc, že jej táto firma patrí podľa zákonov jej vlasti a je zapísaná tam do firemného registra; lebo podľa medzinárodného súkromného práva osobná spôsobilosť cudzincov k právnym úkonom má sa posudzovať vôbec podľa zákonov miesta, ktorým je cudzinec podrobený podľa svojho bydliska; teda, keď obchodník prevodzuje obchod vo viac štátoch, smerodajný je dotyčne jeho firmy zákon toho štátu, kde má svoje sídlo.

Výpisy z firemného registra dosvedčujú, že žalujúcej strane podľa zákonov jej vlasti patrí firma, pod ktorou vystúpila v tomto spore.

Čís. 15446.

Není-li mezi dědici sporu o tom, zda peněžitá částka patří do pozůstalosti čili nic, nemůže ani věřitel pozůstalosti, jemuž byla povolena separace pozůstalosti, žádati, by tato částka byla složena u soudu.

(Rozh. ze dne 30. září 1936, R I 818/36.)

P r v ý s o u d vyhověl žádosti věřitele pozůstalosti Jana M-a, jemuž byla povolena separatio bonorum a uložil Anně Ch-ové, by složila k soudu určitou částku z pojistky zůstavitelovy, o níž mezi dědici nebylo sporu, že do pozůstalosti nepatří. R e k u r s n í s o u d návrh pro tentokráte zamítl.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu Jana M-a.